

Παιδική λογοτεχνία

Μάκης Τσίτας, Γιατί δε μετράς προβατάκια; παιδικό, εκδ. Ψυχογιός, Αθήνα 2011.

Γιατί δεν υπάρχει και για τους μεγάλους ένα τόσο ωραίο βιβλίο που να βοηθάει να νικήσουμε τις αϋπνίες;

Ζήλεψα κυριολεκτικά την εφευρετικότητα του συγγραφέα — εξάλλου την έχει θέσει πολλές φορές στην κρίση των αναγνωστών, μικρών και μεγάλων, πάντα με ιδιαίτερη επιτυχία.

Αυτό ωστόσο το βιβλιαράκι για τις μικρές «Φραουλίτσες» έχει κάτι το εντελώς ξεχωριστό: έξυπνο και γλυκό, με διαίσθηση μητρική, πατρική, παιδική και φιλική συγχρόνως. Δεν είναι πως δεν θέλει να κοιμηθεί η Μαρία Χριστίνα· αλλά έλα που τα προβατάκια, στρουμπουλά και καλοκάγαθα, με τις κόκκινες κορδελίτσες και τα κουδουνάκια στον λαιμό, όλο και κάποια σκανταλιά σκαρφίζονται και διακόπτουν τον ειρμό της μέτρησης! Υπομονετική η μαμά ακούει μεν τις μανούβρες της κόρης της που κάνει το παν για να μην κοιμηθεί, μα μένει σταθερή: συνέχισε να μετράς... Μια έμμεση παιδαγωγική υπόδειξη που θέλει να επαναφέρει την τάξη. Το σενάριο φτάνει στο αποκορύφωμά του: η Μαρία Χριστίνα θα σώσει με την αποφασιστικότητά της τα προβατάκια απ' τον κακό λύκο που τα απειλεί και μετά από ένα τρικούβερτο γλέντι για τη σωτηρία τους, θα κλείσει κι αυτή τα ματάκια της ήρεμα και γλυκά και θ' αποκοιμηθεί βαθιά ευχαριστημένη.

Υπέροχη η εικονογράφηση του Γιώργου Καρακάσογλου που συνοδεύει την εξέλιξη καίρια και ευχάριστα.

Τι ευτυχία για τα σημερινά Ελληνόπουλα να 'χουν στη διάθεσή τους κι απ' τα μικρά μικρά τα τους τέτοια «παιδική λογοτεχνία»!

